

trắng nhòa êm ái, chụy quanh co trong nhòng đi thông thốt thỏ mòng. Mọt trộm kiếm soát trộm c khi vào còng chính mang tên còng Thái Phiên. Còng chính cưa trộm còng nhìn ra đi núi chộp chùng. Còng sau cưa trộm còng, còng Lý Thộm còng Kiệt, ngõ ra khu phố Catina, mọt khu phố nhòng mang tên mọt khách sạn lớn đây, khách sạn có tở thỏ i Pháp thu c. Mọt còng phố nỏ i li n vủ i trỏ i gia binh cưa trộm còng là còng Mê Linh. Trộm còng Võ Bỏ nỏ m trên mọt khuôn viên rỏ t rỏ ng. Tở còng Thái Phiên đi vòng qua còng Lý Thộm còng Kiệt cũng phố i mọt gỏ n mỏ i lảm phút lái xe. Ngoài ba còng chính trộm còng còn có nhi u còng không tên khác mà chỏ có sinh viên sĩ quan và Quân Cỏ nh 302 cưa trộm còng biỏ t mà thôi. Tở nhòng còng không tên đó, trong mọt đêm sỏ còng mù phố xuỏ ng dày đỏ c, có nhòng sinh viên sĩ quan đa tình, li u lĩnh lén rỏ i trộm còng đỏ đỏ n mọt nỏ i nào đỏ i phố , đỏ i mọt mái nhà, có ngỏ i con gái đang ngỏ i trong khung cưa chỏ mong. Nhòng sinh viên sĩ quan dám đi qua nhòng còng không tên đó, thộm còng thộm còng đã là niên trộm còng. Chỏ các Cùi mỏ i năm thỏ nhỏ t thì còn "cùi" lớn m, khó lớn mọt xanh cưa ngỏ i đỏ p. Mà không có ngỏ i đỏ p chỏ mong, thì chỏ ng lớn li u lĩnh trỏ n ra khỏ i trộm còng chỏ đỏ n đỏ c Duy Tân uỏ ng mọt ly sỏ a đỏ unành nóng rỏ i lớn trỏ vào hay sao? Và đỏ tiỏ p nỏ i truyỏ n thỏ ng đó, khi các niên trộm còng gỏ n đỏ n ngày ra trộm còng, cũng vui vỏ bàn giao lớn i cho đàn em nhòng còng không tên này, đỏ rỏ i bao nhiêu mỏ i tình đã nỏ và biỏ t bao con tim đã héo mòn. Mọt ngỏ i con gái kỏ cho tôi nghe chuyỏ n tình cưa nàng, mọt Chinh Phố Ngâm Khúc cưa ngỏ i con gái mỏ i hai mỏ i hai tuỏ i tròn.

.....

Buỏ i chiỏ u tở trộm còng vỏ , Quyên nhỏ n đỏ c thỏ Nguyễn. Phong bì đóng đỏ u Bỏ u Điỏ n Nha Trang, chỏ không gỏ i qua Quân Bỏ u. Anh chàng lớn i trỏ n ra phố Nha Trang chỏ i rỏ i, Quyên nhỏ thỏ m.

“Quyên cưa anh,

Ngày mai, thỏ hai, anh làm lớn mỗn khóa c trộm còng Dù. Đúng ra còn nỏ trộm còng này mọt saut nỏ a, nhỏ ng saut cuỏ i cùng đỏ dành nhỏ y vỏ trộm còng mỏ . Sáng thỏ ba, lúc 10 giờ , em đỏ n ngoài còng Mê Linh, nhỏ mang theo còng dỏm. Ngỏ i nhỏ y xuỏ ng đỏ u tiên là Trung Tỏ ng Chỏ Huy Trộm còng. Ngỏ i thỏ nhì là anh: Thỏ Khoa Khóa Dù. Em đỏ ng chỏ nào cho đỏ thỏ y, anh sỏ đáp ngay trộm còng mọt em. Gỏ p nhau sau. Thỏ ng nhì u.”

Thỏ Nguyễn lúc nào cũng vỏ y, ngỏ n gỏ n và đùa cỏ t. Thỏ khoa cưa khóa Dù! Thỏ t là còng đỏ u, nói mãi không chỏ u nghe. Ba mỏ đã hỏm rỏ i, ra trộm còng mà chỏ n mỏ y cái binh chỏ ng đỏ bông, đỏ rỏ n đỏ miỏ t mài ngoài chiỏ n trỏ n là đỏ ng hòng gỏ con gái cho. Ba đã có lớn nói thỏ ng vỏ i Nguyễn: "Sỏ ng đỏ i, khôn ngoan là ai sao mình vỏ y. Hỏ c đỏ đỏ ra trộm còng là đỏ c rỏ i. Ra trộm còng sỏ gỏ i gỏ m vỏ làm cỏ thành phố cho an nhàn tỏ m thân, lớn i có thì giỏ lo cho vỏ con sau này". Nguyễn cỏ i, đỏ đỏ , rỏ i nhòng ng lớn i khuyên bỏ o cũng nhỏ nỏ c chỏ y qua đá trên thác Cam Ly.

Như là nều tiên gặp Nguyễn, Quyên không hiểu tại sao sau này mình lại thấy ngượng ngùng đã làm mình tức giận khóc điên cuồng. Buổi sáng thấy bạn đó, Quyên và em trai đi phố mua sắm mấy thứ vặt vãnh, rồi hai chị em vào Mê Kông uống nước. Buổi sáng cuối tuần nào khu phố Hoà Bình cũng đầy bóng dáng những sinh viên sĩ quan Võ Bộ trong bộ đồ đi bộ mùa đông, dáng người thon, bộ quần áo đẹp, ánh mắt tươi. Buổi sáng hôm nay trên Đà Lạt thấy một người bạn, vì hôm nay là ngày được ra phép đi tiên công mà khóa Võ Bộ vừa xong thời gian huấn luyện, mới làm lễ gặp Alpha tại hôm qua. Là ra phép đi tiên công như là công suất chuồng, mấy anh chàng sinh viên sĩ quan vừa hung hăng, phá phách, vừa mang cái nét thút nhút trong bộ đồ đi bộ mới đi. Tóc công mấy chàng còn ngắn đúng kiểu mẫu, chỉ chốc chốc nhìn công, nét mặt của ba gái, nhà còn đẹp vì bộ hành trên mặt trong những ngày huấn luyện vừa qua. Họ phá phách như là một truyện thút nhút. Truyện kể rằng đã cho là ra phép đi tiên sau ngày gặp Alpha, mình là không quá buồn.

Nguyễn ngồi bàn kế bên Quyên, cùng với mấy người bạn đi học khóa. Họ ăn uống, công nói có vẻ thoải mái với những giây phút tự do ngắn ngủi, rồi bắt đầu tìm những mục tiêu để phá. Mục tiêu của họ là những chàng trai hip-hop, tóc dài như con gái. Thanh niên Đà Lạt đã quen với truyện thút nhút này rồi. Họ cuối tuần mà có khóa Võ Bộ nào vừa làm lễ gặp Alpha, ngày mai được ra phép là họ tránh không xuống phố, để "văn" và "võ" khỏi đi ngược nhau lời thôi. Hoàng kể đi với chị nên đành chịu thôi.

Quyên ngồi im không nói gì, cho đến khi một người trong bàn công Nguyễn đòi qua công tóc Hoàng thì Quyên phẫn nộ ngay. Quyên lấy bút, nhìn bạn tên trên ngực áo công anh chàng này, giọng thách thức:

- Anh dám làm không?

Nguyễn lấy giấy công công, với đi lên ngăn:

- Thôi thôi, mình đi phố công, đừng công bà công này nhà.

Quyên tức cười phát khóc, trên mặt nhìn thấy một người và gọi mình là bà công. Vừa

trán rờng, nét mặt cười ng ng nh n chút b ng b nh, dáng ng i dong d ng cao và th ng. Vài tu n n a b t cái nét ng c a m t anh Cùi v a m i g n Alpha thì coi cũng đ c, Quyên nh th m, nguyệt dài m t cái, đuôi m t quét r ng c m y búp hoa c a cành Mimosa ch ng trên qu y.

Làm nh có duyên có n gì đó, nh ng tu n k ti p h i đ ng đ u nhau trong ph Tùng, trong cà phê Th y T ... Và m t bu i sáng th B y, m b o Quyên ra ch mua vài ký m n đ v Sài Gòn bi u bà con. L a m n xong, Quyên đang loay hoay không bi t th nào đ bê m y bao m n ng chiu này ra xe lam, thì m t bàn tay đ nh :

- Tôi mang dùm cô v t n nhà.

Và không c n bi t Quyên có đ ng ý hay không, Nguyên v y taxi. Quyên cũng không hi u sao lúc đó mình i th đ ng nh v y. Riu riu lên xe và đ cho Nguyên mang m y bao m n vào t n nhà, chào bác trai, chào bác gái, t nhiên nh quen bi t đã lâu ngày.

B n năm trôi qua. Đ i v i nh ng ng i con gái đã yêu ng i trai Võ B , b n năm, m i ngày tính b ng m t tu n. Nh v y, b n năm rút i còn đ c bao nhiêu ngày? Và m i ngày g p nhau đ c bao nhiêu gi ?

R i Nguyên làm i m n khóa. Chàng v n là th khoa c a khóa. V n gi truy n th ng c a ng i theo nghi p v t ngàn x a. Trong i m n khóa, chàng đã gi ng cây cung b n b n mũi tên ra b n h ng, đ bi u t ng chí tang b ng h th c a k nam nhi. R i chàng r i Đà L t nh m t mũi tên r i dây cung, đ i cho Quyên kh p m i n i, m i n o trong cái thành ph nh bé i nh i o đ y s ng mù này, đâu đâu cũng là k ni m...

Nh ng gì Quyên mong đ i bây gi là nh ng b c th ng n ng i, t nh ng đ a danh xa i g i v . Th m i nh n hôm qua cũng ng n nh m t b c đ n tín:

“Quyên c a anh,

V a chi m i Qu ng Tr . Tr n đánh th t kh c l t, dành nhau t ng t c đ t. Xong r i. Ngày mai xin 12 gi phép, phóng xe vào Hu ăn tô bún bò cho b t cay đ n đầu và nhìn xem n sinh Đ ng Khánh đi h c qua c u Tr ng Ti n đ p nh th nào. Mong em luôn luôn vui v .

Th ng nh u.”

Nguyên đi bi n bi t. Gót giày hành quân c a chàng đ m qua không bi t bao nhiêu là đ a danh. M i năm đ c v phép m y ngày, chia ra cho gia đình Sài Gòn vài ngày, cho Quyên Đà L t vài ngày, còn l i cho b n bè. Nguyên đ c th ng c p r t nhanh b i nh ng chi n công v vang. Nh ng hoa mai trên c áo c a Nguyên là do chính tay Quyên thêu trong nh ng l n Nguyên v phép. C m i l n thêu thêm m t hoa mai cho Nguyên là lòng Quyên l i ch u n ng thêm m t ít.

M t câu nói n a đùa n a th t c a ng i b n h c cùng l p, mà m i l n nh đ n, đã làm cho Quyên c m th y ch i v i nh ng i m t đà vì b t h t vào chi c bóng:

- L y ch ng Võ B thì ch có l y th khoa. Th khoa nào c a Võ B cũng s m đ c t qu c ghi n...

B c vào Võ B là Nguyên đã ch n con đ ng binh nghi p. Su t b n năm mi t mài rèn luy n c v n l n võ. Nguyên hnh đi n v i sáu ch : Sinh Viên Võ B Đà L t. Nguyên mu n mình x ng đáng v i ni m hnh đi n đó, trong tr ng, ngoài quân s và văn hoá, Nguyên h c quy n thu t, ki m thu t, h c c i ng a, ch i đàn, nh y đ m r t đ p, pha cocktail r t ngon. Ra tr n, Nguyên đánh gi c r t gan lì. T t c đ gi cái truy n th ng c a hai ch "Đa Hi u" mang trên vai. Và lu t c a t o hoá là nh v y: truy n th ng càng hào hùng, đ nh m nh càng kh c nghi t.

Quyên bi t mình ch là s i t , không th nào bu c n i m t cánh chim b ng v i hào khí đang còn ng t tr i. Ch còn bi t ch , ch còn bi t đ i. Đ i ch cho đ n ngày chim b ng m i cánh, ho c là...

Quyên không dám nghĩ đ n. Không dám ích k mong mu n Nguyên đ ng chân b ng m t s

hy sinh quá lớn. Mà thốt sực thì Nguyễn đã hy sinh, hy sinh cho một tuồng thanh xuân của chàng cho chị nỡ quên, hy sinh cho một tình yêu như một nốt nhạc trong khung trời Đà Lạt mộng mơ này, để lẫn mình vào nhà gió cát...

Kiều Mỵ Duyên

